

POSTANOWIENIE

Dnia 27 kwietnia 2017 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Kazimierz Zawada

w sprawie z powództwa S. J.
przeciwko "E." sp. z o.o. w K.
o uzgodnienie treści księgi wieczystej z rzeczywistym stanem prawnym,
na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej
w dniu 27 kwietnia 2017 r.,
na skutek skargi kasacyjnej strony pozwanej
od wyroku Sądu Okręgowego w K.
z dnia 3 marca 2016 r., sygn. akt II Ca (...),

odmawia przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania.

UZASADNIENIE

Według art. 398⁹ § 1 k.p.c., Sąd Najwyższy przyjmuje skargę kasacyjną do rozpoznania, jeżeli w sprawie występuje istotne zagadnienie prawne, istnieje potrzeba wykładni przepisów prawnych budzących poważne wątpliwości lub wywołujących rozbieżności w orzecznictwie sądów, zachodzi nieważność postępowania lub skarga kasacyjna jest oczywiście uzasadniona. Przepis ten pozostaje w zgodzie z zaleceniami Rady Europy, dopuszczającymi wprowadzanie środków ograniczających dostęp do sądu najwyższego szczebla.

Pozwany zarzucił zaskarżonemu postanowieniu Sądu Okręgowego z dnia 3 marca 2016 r. naruszenie art. 999 w związku z art. 925 § 1 i art. 930 § 1 k.p.c., naruszenie art. 988 § 2 k.p.c., naruszenie art. 10 u.k.w.h. oraz naruszenie art. 27 u.g.n., a wniosek o przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania uzasadnił

występowaniem w sprawie aż ośmiu istotnych zagadnień prawnych, pozostających w związku z mającym zasadnicze znaczenie dla rozstrzygnięcia sprawy prawomocnym postanowieniem Sądu Rejonowego o przysądzeniu na rzecz powoda prawa użytkowania wieczystego nieruchomości, którą stanowi działka ewidencyjna nr (...), oraz prawa własności domu przy ul. N..

Ponadto skarżący powołał się na oczywistą zasadność wniesionej skargi kasacyjnej.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Istotnym zagadnieniem prawnym w rozumieniu art. 398⁹ §1 pkt 1 k.p.c. jest zagadnienie objęte podstawami kasacyjnymi doniesłe z punktu widzenia rozstrzygnięcia sprawy, nierozwiązane dotąd w orzecznictwie, którego wyjaśnienie może się przyczynić do rozwoju prawa.

Zagadnienia wskazane przez skarżącego nie mają takich cech, gdyż nie uwzględniają prawidłowo, w zgodzie z ustalonymi poglądami piśmiennictwa i orzecznictwa, charakteru prawnego przysądzenia własności i jego skutków w świetle art. 999 k.p.c. (por. np. H. Pietrkowski, w: T. Ereciński (red.), Kodeks postępowania cywilnego. Komentarz, 2016, uwagi do art. 999; orzeczenia Sądu Najwyższego z dnia 13 czerwca 2013 r., IV CSK 666/12 i 30 czerwca 2016 r., I CSK 770/16). Zawarte w zaskarżonym wyroku objaśnienia w tym zakresie są prawidłowe.

Nie jest spełniona także przesłanka oczywistej zasadności wniesionej skargi kasacyjnej. W art. 398⁹ §1 pkt 4 k.p.c., dotyczącym przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania ze względu na oczywistą jej zasadność, chodzi o łatwo dostrzegalne, mogące mieć istotny wpływ na wynik sprawy uchybienia przepisom prawa. Według utrwalonej linii orzecznictwa Sądu Najwyższego, skarga kasacyjna jest oczywiście uzasadniona w rozumieniu art. 398⁹ § 1 pkt 4 k.p.c. tylko wtedy, gdy wskazana w niej wadliwość zaskarżonego orzeczenia jest dostrzegalna bez potrzeby dokonywania głębszej analizy (zob. np. postanowienia Sądu Najwyższego z dnia 28 lutego 2011 r., I PK 237/10, 23 listopada 2011 r., III PK 44/11, 24 lutego 2012 r., V CSK 225/11, 6 listopada 2015 r., IV CSK 263/15, 13 kwietnia 2016 r., V CSK 622/15). Przytoczone w skardze kasacyjnej okoliczności powinny

jednoznacznie wskazywać na to, że w zasadniczym postępowaniu skarga kasacyjna zostanie rozstrzygnięta na korzyść strony, która ją wniosła. W sprawie nie ma podstaw do stwierdzenia takiego naruszenia żadnego z powołanych w skardze kasacyjnej przepisów prawnych.

Mając to na względzie, Sąd Najwyższy odmówił przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania.

jw